

Resolució 629/2019, de 16 d'octubre

Número d'expedient de la Reclamació: 496/2019

Administració reclamada: Agència Catalana de Joventut

Informació reclamada: Diverses dades sobre persones discapacitades a Catalunya.

Sentit de la Resolució: Desestimació

Resum: El dret d'accés a la informació pública es projecta únicament sobre la informació que està en poder de l'Administració, i no empara pretensions sobre les dades que hauria de recollir o de deixar de recollir una Administració per tal d'exercir amb major o menor qualitat i eficàcia les seves competències. Per aquest mateix motiu, la GAIP no pot atendre la petició feta per la Reclamació, de pronunciar-se sobre el coneixement que hauria de tenir l'ACJ de la composició de les entitats beneficiàries dels seus ajuts, perquè aquesta és una qüestió relativa al règim jurídic i a la política de subvencions, qüestions alienes a l'àmbit competencial de la GAIP. Sembla actuar correctament l'ACJ quan remet l'obtenció de part de la informació sol·licitada als enllaços que poden donar-hi accés (almenys parcial). Tot i que la sol·licitud demana rebre la informació en paper i no mitjançant la remissió a un enllaç web, la resposta de l'ACJ és correcta, perquè l'article 36.b LTAIPBG autoritza precisament a l'Administració a canviar el format amb el que facilita la informació demanada si aquesta ja ha estat difosa o publicada.

Paraules clau: Organismes de la Generalitat. Subvencions. Persones discapacitades. Reclamació contra estimació parcial. Informació inexistent. Informació d'entitats privades. Manca d'objecte.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 12 de setembre de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 496/2019, presentada contra l'Agència Catalana de Joventut (ACJ), en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 6 d'agost de 2019 la persona reclamant demana la informació següent a l'ACJ: *1. Nombre total de discapacitats intel·lectuals a Catalunya. 2. Nombre total d'associacions que integren la Federació DINCAT i nombre total de socis amb discapacitat que té cada associació membre de DINCAT. 3. Nombre total de discapacitats físics/orgànics a Catalunya. 4. Nombre total d'associacions que integren la Federació ECOM i nombre total d'associacions que en formen part i de socis de cada associació.* La Reclamació adjunta, a més de la resolució de l'ACJ indicada a l'antecedent següent, una altra resolució de la mateixa entitat, de 18 de juliol de 2019, en relació

- amb una altra sol·licitud d'informació de la mateixa persona reclamant, que facilita informació sobre un acord entre l'ACJ i la Federació ECOM.
3. La resolució de l'ACJ de 29 d'agost de 2019 estima la sol·licitud anterior i facilita a la persona reclamant la informació següent:
    - 3.1. En relació amb els apartats 1 i 3 de la sol·licitud, indica que l'ACJ no disposa d'aquesta informació i ofereix un link amb l'Idescat, on es podria consultar.
    - 3.2. En relació amb els apartats 2 i 4 de la sol·licitud, indica es tracta d'informació que no és pública, que no està en poder de l'ACJ ni sap de cap Administració a la qual es pugui derivar la sol·licitud. Suggereix a la persona reclamant que s'adrexi directament a les entitats privades DINCAT i ECOM, de les quals en facilita les dades de contacte.
  4. La Reclamació presentada el 12 de setembre de 2019 fa les següents consideracions:
    - 4.1. En relació amb la resposta donada per l'ACJ als apartats 1 i 3 de la sol·licitud d'informació, argumenta que aquesta entitat hauria de disposar de dades sobre discapacitats a Catalunya, per poder exercir les seves polítiques i li demana el cens de joves amb discapacitat, tot precisant que vol aquesta informació en paper i no una remissió a un link.
    - 4.2. En relació amb la resposta donada per l'ACJ als apartats 2 i 4 de la sol·licitud d'informació, argumenta que l'ACJ ha signat acords amb les federacions afectades, en els quals es preveu l'atorgament de recursos públics i demana a la GAIP que es pronunciï sobre si en aquests casos l'ACJ ha de conèixer amb profunditat la composició de les federacions beneficiàries i sobre si aquesta informació ha de ser transparent.
  5. El 18 de setembre de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'ACJ i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
  6. El 9 d'octubre de 2019 la GAIP rep l'informe i l'altra informació requerida a l'ACJ, segons la qual *"els antecedents posen de manifest que la resolució de l'ACJ dona resposta a la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació, indicant clarament a la persona reclamant que l'ACJ no disposa de la informació sol·licitada i facilitant els vincles/enllaços on pot trobar informació al respecte, que a més s'han facilitat per tal que la persona reclamant els pugui copiar de la resolució rebuda en paper. La Reclamació assenyala com a única fonamentació la indicació de què l'ACJ ha de facilitar-li el cens de persones joves amb discapacitat; si la informació demanada no la recull l'ACJ, difícilment podem donar-li-la, però si li fem facilitar un enllaç on trobar la informació, també indica que no vol rebre enllaços, sinó impressió de les pàgines. Tal com recull l'article 37 LTAIPBG, les dades són consultables en un altre lloc i li hem facilitat l'enllaç (que pot copiar) per adreçar-s'hi;*

per tant, demanem sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats que la GAIP desestimi la Reclamació”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *“Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”.* L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *“el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei”.* Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *“la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei”.*

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”.* I l'article 20.1 de la mateixa llei afageix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”.*

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.*

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per

aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.*

2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. La Reclamació no pot ser estimada

Tant la resolució de l'ACJ de 29 d'agost de 2019 (antecedent 3), com l'informe aportat per aquest organisme a aquest procediment (antecedent 6) manifesten clarament que l'ACJ no té en el seu poder la informació sol·licitada. Per molt que la persona reclamant pugui considerar que l'ACJ hauria de tenir la informació sobre persones discapacitades i sobre el seu teixit associatiu demanada, si l'ACJ no la té en el seu poder, es impossible que pugui facilitar-la, i si no es troba en poder de l'Administració, ni tan sols pot ser considerada informació pública, atesa la definició que dóna a aquest concepte l'article 2.b LTAIPBG, transcrit pel fonament jurídic anterior.

El dret d'accés a la informació pública es projecta únicament sobre la informació que està en poder de l'Administració, i no empara pretensions sobre les dades que hauria de recollir o de deixar de recollir una Administració per tal d'exercir amb major o menor qualitat i eficàcia les seves competències. Per aquest mateix motiu, la GAIP no pot atendre la petició feta per la Reclamació, de pronunciar-se sobre el coneixement que hauria de tenir l'ACJ de la composició de les entitats beneficiàries dels seus ajuts, perquè aquesta és una qüestió relativa al règim jurídic i a la política de subvencions, qüestions alienes a l'àmbit competencial de la GAIP.

Així mateix, sembla actuar correctament l'ACJ quan remet l'obtenció de part de la informació sol·licitada als enllaços que poden donar-hi accés (almenys parcial). Tot i que la sol·licitud demana rebre la informació en paper i no mitjançant la remissió a un enllaç web, la resposta de l'ACJ és correcta, perquè l'article 36.b LTAIPBG autoritza precisament a l'Administració a canviar el format amb el que facilita la informació demanada si aquesta ja ha estat difosa o publicada, cas en el qual s'ha de facilitar a la persona reclamant la font, la qual cosa fa l'ACJ, tot facilitant-la fins i tot en format paper.

Ateses les anteriors consideracions, cal concloure que la resolució de l'ACJ impugnada és ajustada a l'ordenament jurídic, motiu pel qual es procedent desestimar la Reclamació.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 16 d'octubre de 2019, resol per unanimitat:

1. Desestimar la Reclamació 496/2019 perquè la resolució impugnada és ajustada a l'ordenament jurídic.
2. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 496/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.